

USA: Det Nye Præsidentskab: Det begynder med LaRouches 'Fire Love'

Denne systemiske krise kræver ikke blot en række politiske beslutninger, men et Nyt Præsidentskab, der er baseret på et borgersamfund, som er helliget en højere bestemmelse ... til skabelsen af en ny nation, af et nyt USA, og af en verden, der hidtil ikke har eksisteret – en verden, der nu som aldrig før er mulig, og en verden, der nu ligger i vore hænder. Vil det blive virkeliggjort, eller vil vi fejle?

 Af Michael Steger, medlem af LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC).

Denne artikel er den første i en række skrifter, som præsenteres af LaRouchePAC Nationale Politiske Komite, i direkte samarbejde med Lyndon LaRouche, som en del af hans kampagne for skabelse af et Nyt Præsidentskab i løbet af de kommende 100 dage.

2. august 2016 – Verden har ændret sig i løbet af de seneste fem uger. Begivenhederne, sammen med bevidste interventioner, især fra Vladimir Putins side, har skabt en ny, global dynamik og transformeret potentialet for reel og total sejr i den umiddelbart forestående periode. Sejren vil i første omgang afhænge af vedtagelsen af LaRouches »Fire Nye Love«, en politik, han fremsatte i juni 2014 med sit skrift, »Fire Nye Love til USA's omgående redning!«[1]; men et succesfuldt udfald på længere sigt kræver mere end simpelt hen at vedtage den nødvendige politik, selv en politik så presserende nødvendig som Glass-Steagall og statslig kredit til videnskabelige fremskridt.

Som LaRouche siger i »Fire Nye Love«:

»Uden et præsidentskab, der er tilpasset til at fjerne og dumpe de værste virkninger, vi i øjeblikket lider under, og som er de virkninger, der blev skabt af Bush-Cheney- og Obama-præsidentskaberne, ville De Forenede Stater snart være færdig, begyndende med den amerikanske befolknings massedød under Obamaregeringens nylige og nu optrappede, praktiserede politik.«

Og senere:

»Et kædereaktionslignende kollaps med denne virkning accelererer allerede med en indvirkning på pengesystemerne i dette områdes nationer. Den nuværende accelerering af en 'Bail-in'-politik i hele det transatlantiske område, sådan, som det nu er i gang, betyder, at massedød pludselig vil ramme befolkningerne i alle nationerne i det transatlantiske område: enten direkte, eller i kraft af 'overløbseffekt'.«

Denne systemiske krise kræver ikke blot en række politiske beslutninger, men et Nyt Præsidentskab, der er baseret på et borgersamfund, som er helliget en højere bestemmelse, der går ud over elementær valgpolitik; en bestemmelse lig den, som Benjamin Franklin, George Washington og Alexander Hamilton var besjælet af. Det kræver en forpligtelse til skabelsen af en ny nation, af et nyt USA, og af en verden, der hidtil ikke har eksisteret – en verden, der nu som aldrig før er mulig, og en verden, der nu ligger i vore hænder. Vil det blive virkeliggjort, eller vil vi fejle?

De fem uger

Tag nu de hurtige udviklinger i løbet af de seneste fem uger i betragtning: Den britiske afstemning til fordel for at forlade den Europæiske Union (Brexit) den 24. juni, som pludselig, for åbent tæppe, afslørede den rådne kerne i det transatlantiske system. Dette oprør blandt de britiske vælgere var en direkte optakt til Schiller Instituttets konference i Berlin, med Helga Zepp-LaRouche som vært, den selvsamme weekend, en

begivenhed, der udelukkende havde fokus på fuldbyrdelsen af det nye verdenssystem, der nu er i færd med at blive virkeliggjort i hele Eurasien, og som er inspireret af Lyndon LaRouches ideer.

I løbet af de følgende dage væltede det frem med successive oprør. NATO-topmødet i Warszawa, der håbede at gøre Rusland til målskive for en storkrig, afslørede i stedet blot voksende uenighed blandt de europæiske nationer. Japan afviste enhver yderligere forpligtelse over for britisk finansielt vanvid og nærmede sig faktisk Rusland og Kina i stedet; det samme gjorde Filippinerne, idet de ignorerede Obamas kommando om konflikt i det Sydkinesiske Hav. Terroristangreb, hvis grobund og udklækningssted har været de igangværende, ulovlige krige, ført af USA og briterne, i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, har ramt byer i Frankrig og Tyskland på ugentlig, hvis ikke daglig, basis, uden nogen udsigt til at stoppe under den nuværende politik. Underliggende hele dette politiske oprør finder vi den igangværende panik over bankkollapset i Italien, Tyskland og London, som truer med at virkeliggøre den pludselige udslettelse af den transatlantiske verdens nationer, som Lyndon LaRouche i 2014 advarede om.

I sammenhæng med dette politiske og kulturelle sammenbrud i det transatlantiske område har der været en sand fremstormende bølge af LaRouche-organisationens politik og initiativer. Chilcot-undersøgelsesrapporten blev omsider udgivet i London, efter syv lange års undersøgelse; den erklærede, at Dronningens krig i Irak – en krig, der blev gennemtruffet af Tony Blair og George W. Bush – var ulovlig og et direkte anslag imod De Forende Nationer og international lov, hvilket udgør forbrydelser i lighed med nazisternes. I USA blev de »28 sider« af Den Fælles Kongres-undersøgelsesrapport om 11. september efter 14 år udgivet. De afslørede det bedrageri, som både Bush- og Obamaregeringen havde begået, med deres overlagte mørklægning af, at det var briterne og deres allierede saudierne, der dirigerede angrebene den 11.

september, og de afslørede ligeledes disses efterfølgende fremstød for verdenskrig gennem en kriminel, geopolitisk plan.

Glass/Steagall-loven, indbegrebet af dødstødet mod Wall Streets og City of Londons kriminelle bedrageri, fandt dernæst vej ind i både det Republikanske og Demokratiske Partis valgplatforme, ikke som følge af narre-kandidaternes klovneoptræden, men som følge af den, i det brede flertal af den amerikanske befolkning, dybt rodfæstede erkendelse af, at de seneste femten års politik i USA, med massedød til følge, indiskutabelt er knyttet til Wall Streets politik. Og nu, blot fem uger senere, med en beslutningsproces, der ligesom vokser og har mere i vente, truer kupforsøget i Tyrkiet og de deraf følgende ændringer i politikken med at gøre en ende på de seneste to århundreders geopolitiske forsøg på at kontrollere Asien, med et Tyrkiet, der nu nærmer sig til både Putins Rusland og Kinas politik for den Nye Silkevej, og vender sig bort fra den transatlantiske verdens forpligtelse til verdenskrig.

Dernæst kommer nyheden om omringningen af Aleppo, igen udført af russiske styrker sammen med syriske styrker, og som indikerer en mulig snarlig afslutning på ikke alene den syriske konflikt, som fra det britisk-støttede Obamaregimes side var planlagt til at være optakten til atomkrig mod Rusland og Kina, men som nu, hvor krisen næsten er løst, er et forvarsel om afslutningen af selve den britiske, geopolitiske æra.

Vladimir Putin og Kinas Nye Silkevej står til at vinde; Obama og briterne står til at tabe.

Men der er mere endnu, og mere er måske i vente, at begynde med Helga Zepp-LaRouches deltagelse i det internationale T20-topmøde i Beijing i slutningen af juli måned; en indledende drøftelse blandt ledende personer til det kommende G20-topmøde for statsledere i september. FN's Generalforsamling vil ligeledes mødes i september, blot et år efter Vladimir Putins

opfordring til at skabe en ny alliance af magter mod terrorisme, og begge disse begivenheder vil blive internationale fora af afgørende betydning for opbygning af det nye paradigme, inspireret af LaRouche.

Som Helga Zepp-LaRouche for nylig sagde, »Erinyernes frygtelige dans er blevet udløst!«, og man kan næsten høre de panikslagne hyl og skrig i magtens korridorer på Wall Street og i London, endda fra selve den gale Dronning.

De Fire Love

Den 8. juni 2014 udstedte Lyndon LaRouche en erklæring med titlen »De Fire Nye Love til USA's omgående redning! Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed.« I denne erklæring definerer hr. LaRouche en løsning på den nuværende, globale og generelle sammenbrudskrise, men han definerer mere end det. Han fremlægger en økonomisk og videnskabelig politik, der er i overensstemmelse med den menneskelige arts faktiske, skabende natur, og en politik, der, hvis den bliver vedtaget, vil udløse en renæssance i menneskeligt fremskridt for det kommende århundrede, og længere endnu.

Der findes intet, der kan erstatte læsning, og gen-læsning, at hele hr. LaRouches erklæring, men vi vil her præsentere en kortfattet, forkortet synopsis af de umiddelbare skridt, der skal tages, for at tage den igangværende generelle sammenbrudskrise i det transatlantiske område under behandling. Dette er udgangspunktet for et succesfuldt, Nyt Præsidentskab:

1. Den omgående genindførelse af Glass/ Steagall-loven, uden ændringer, som blev sat i kraft af præsident Franklin D. Roosevelt, som princip for handling.
2. En tilbagevenden til et Nationalbanksystem, der styres fra oven (fra regeringen), og som er defineret som sådan. Præcedens herfor skal tages fra det bank- og kreditsystem, som Alexander Hamilton etablerede, såvel

som også fra Abraham Lincolns udstedelse af en statslig valuta («greenbacks»), under præsidentiel myndighed.

3. Udstedelsen af ny statskredit til skabelse af et højproduktivt, generelt forløb med forbedret beskæftigelse, med den ledsagende plan om at øge den fysisk-økonomiske produktivitet, samt forbedre levestandarden for personer og husstande i USA. En forøgelse af den produktive beskæftigelse, sådan, som man præsterede det under Franklin Roosevelt, må reflektere en forøgelse af den reelle produktivitet, der er i overensstemmelse med en forøgelse af energigennemstrømnings-tætheden[2] i nationens økonomiske praksis.
4. Vedtagelsen af et »'Forceret program' for fusionsenergi som drivkraft«. Ægte økonomiske principper er funderet på den afgørende forskel mellem mennesket og alle andre lavere livsformer. Et forceret program for fusionsenergi, som i dag omfatter en tilbagevenden til Krafft Ehrickes vision for USA's rumprogram, er en forpligtelse over for menneskehedens fremtid.

Det dybereliggende spørgsmål

Det er imidlertid kun en tænkning af samme høje kvalitet som tænkningen hos en skabende forsker, såsom Einstein eller dirigenten Wilhelm Furtwängler, der vil besidde de nødvendige evner til at fatte de seneste internationale udviklingers underliggende årsagsskabende magt, såvel som også den nødvendige kvalitet af respons, der findes i selve essensen af LaRouches Fire Nye Love. Denne videnskabelige evne kan bedst udtrykkes som ens egen forpligtelse over for den menneskelige arts grænseløse fremtid.

Ikke reduktionismens fremtid i rum og tid, eller endda rumtid, men snarere en fremtid, der ledes af musikalsk geni, som i tilhørernes intellekt, eller sind, søger at skabe de nødvendige og netop tilstrækkelige intellektuelle evner, der

tilnærmer sig menneskehedens ubegrænsede fremtid, og således udfolder en klarhed i resolut handling, som en handling tilbage til den nuværende krise fra den levende fremtid. Shakespeares Hamlet giver os et relevant, negativt bevis for sådanne evner i det menneskelige intellekt. Ethvert redeligt menneske må stille sig selv det spørgsmål, ikke, »Hvem skal jeg stemme på«, men snarere, »Vil min eksistens være af en sådan art, at jeg bliver en aktør, der udvirker noget, på historiens scene?« Som Lyndon LaRouche erklærede den 31. juli 2016: »Jeg stiller ikke op som præsident, men jeg har sandelig til hensigt at indvirke på dannelsen af USA's regering i den kommende periode.«

Overvej nu det følgende aspekt af hans tankegang i det afsluttende afsnit af denne rapport fra juni 2014:

»For eksempel: 'tid' og 'rum' eksisterer i realiteten ikke som metriske principper i Solsystemet; deres eneste acceptable anvendelse til kommunikationsformål er grundlæggende set nominel antagelse. Eftersom kompetent videnskab i dag kun kan udtrykkes mht. den unikke, menneskelige karakteristiks rolle inden for de kendte aspekter af Universet, er det menneskelige princip det eneste, sande princip, som vi kender og kan udøve. Begreberne om rum og tid er blot nyttige forestillinger.«

Og senere:

»Mennesket er menneskehedens eneste, sande målestok for vort Solsystems historie og det, som det indbefatter. Det er det samme som, at den menneskelige arts mest ærefulde mening og uendelige præstation, nu i det nære rum i vort Solsystem, stiler opad for at kunne beherske Solen og dens Solsystem, som (faktisk unikt) blev opdaget af Johannes Kepler.«

Faren ligger således ikke i det, som synes at være de kaotiske begivenheder i verden, sådan, som den almene »manden på gaden« opfatter den krise, der udspiller sig, men derimod i den utilstrækkelige forpligtelse over for menneskehedens

opadstigende natur, som det fremlægges i LaRouches Fire Nye Love. For, på et sådant tidspunkt, hvor LaRouches ideer nu er mere indflydelsesrige inden for den menneskelige arts mere udbredte kultur, og alt imens de modsatrettede usande forestillinger, med imperiale Zeus-diktater for befolkningsreduktion, krig og økonomisk bedrageri, står over for deres farefulde sammenbrud, så udgør selveste det menneskelige intellekts natur i sig selv den højere, kompositionsmæssige modalitet, gennem hvilken vi udøver handling over for universet som helhed, med revolutionerende virkning.

Det, som er presserende nødvendigt, er den uundværlige, skabende forhånds-handling for at skabe en hel dynamik, snarere end gentagelser af de fiaskoer, som stammer fra Newtons systemiske bedrageri med aktion-reaktion – et bedrageri, der er fremherskende i den nuværende, transatlantiske verdens politiske og finansielle klasses neurotiske tilskyndelser, og et bedrageri, som Einstein på så fremragende vis afslørede. En sådan forhånds-handling, som LaRouches Fire Love fordrer, udgør selve fundamentet for de indledende skridt, gennem hvilke vi eliminerer dette fejlslagne systems unødvendige byrder og gæld.

Men mon man kan høre det nye tema, måske, som om det kom fra den forventede indtrængen af en himmelstræbende sektion af træblæsere i det højeste toneleje, højt over orkestret? For en sådan forventningens tilstand er ligesom en gave, der overraskende overbringes af en for længst afdød, kær ven fra det, som endnu er den ikke-afgjorte fremtid, som dernæst gives på vegne af vores nutids passage, for blot at blive vores fremtids mest fundamentale nutid.

Dantes *Guddommelige Komædie* og Brunelleschis skabelse af den italienske renaissance stod ikke tilbage i denne henseende.

Og sådan må det Nye Præsidentskab, og dets borgersamfund, blive.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460>

[2] Se animeret video: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4549>